

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΡΑΞΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΠΡΑΞΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τριακοστὴν καὶ πρῶτον ἀριθμοῦντες χρόνον
ἔδραμον καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν γῆν τῶν Ἰερουσαλήμων.

Ἐστὶ χίλια καὶ ἑνιακόσια δεκαεῖς
κανίνας δὲν γνωρίζεται τί θὰ τρέξῃ

Ἰδέματα καὶ συνδρομαὶ—ἀπ' εὐθείας πρόσμει.
Συνδρομὴ γὰρ καὶ χρόνον—δὲ καὶ φράγκα εἶναι μάγο.
Γιὰ τὰ τένα διώκ' ἄλλη—δέ κ' ἰ φράγκα καὶ ἔσ' ὁ λῆρο.
Εἰς γῆσιν φέρομεν παντός εὐμοῦσον τσελετή
καλοῦμεν σάματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπή
μετ' ἄναλογον τιμὴν, κ' ὅποιος ἀπ' ἔξω θέλει
δὲν θὰ πληρώνη δι' αὐτὰ ταχυδρομείων τέλη.

Χίλια καὶ τρακόσια κ' ἀνεήγητα τρία,
τῶν Ἐθνικοφρόνων ταμπουνά φάρια.

Ἰσχυρὰ πρῶτον σημεῖα καὶ ἀντισημειώματα

Ἰσχυρὰ πρῶτον σημεῖα καὶ ἀντισημειώματα

**Φασουλῆς καὶ Περσικέτος,
ὁ καθένας νέτος σκέτος.**

**Ὁ Δημητράκης ὀμιλεῖ,
ὁ Δημητράκης βρέμεται,
καὶ ἔρανον ἔχουσα πολλοὶ
σὲ Δάσκι καὶ σ' Ἀνατολί,
ἄλλοι μὲν σὰς τρέμειται.**

Θ.—Ἐμπρός οἱ κατήγοροί, τὴν Ἔθνα βοηθήσατε,
καθίνας εἰς τοὺς λόγους τῆς προθύμιας ἀς πιστεύσῃ...
Μὴν ἐρῶσθε καὶ, παρὸν, καὶ τίς οὐ φοβηθήσεται
ὁ Γούναρης ἐλάλησε καὶ τίς οὐ προφητεύσεται;

Ἄλθετε, πρῶτος δεινός,
καὶ προσητάμενος κλεινός,
τῶν καθ' ἡμέρας γεράντων.

Ὁ Γούναρης ἐλάλησε,
κ' ἐν μέσῳ καταγέλαστος
τὸν ἄλλον ἐβόησεν
τῆς ὁδοῦ τῶν Ἰερουσαλήμων
Μὴ νύκταρ ἐπιτολήμεν
φανῆς λαχρῶσιν
καὶ λόγους ἀφ' ἑσθ' ἡμῶν
ρητορικῆς ἐπιτολῆς

Κ' ἡ λαλιὰ τοῦ γιγνομένη,
ἐν ἤτανε παρὰ βροντῆ
μὲς ὅσος καιρός τὴν βροντῆν
καὶ ἄλλοι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
πρόσωπα φῶν χαρῶπα,
ταπῶς καὶ βασκίλοι
καὶ λόγους ἐνὰ ὄντι,
ποὺ καὶ δασκάλου καὶ ταπῶ
ἐβόησαν τὸ κεφάλι.
Τὸν πρῶτον Κιτ' ἐκάρην
ἐκάρην τὸν μακάρην
καὶ πλῆρ' ἐμὲ μακάρια.

καθὼς ἐβόησεν καὶ ἐβ
τραγῶδες καὶ τὸν ὄντι
καὶ τὸν ὄντι

Τὰ ἔργα καὶ τὰ ἔργα
γραμμικὰ καὶ ἔργα
φαλλοὶ μαγικὸν ὄντι

Κι' ἐγὼ ποῦ λές, βρά Περικλή, προσέτριξα μετ' ἄλλων
θέλων στήν ἐννοσίαν νά μπω
τῶν λόγων τῶν μεγάλων
τοῦ Πατρινοῦ τῶν Μιραμπώ.

Ἐκείνος λέει τὰ καί τὰ
καί δίνει τοῦ Δευτέρη,
κι' ἀπέξω κι' ἀνακατωτὰ
φαίνεται πῶς τὰ ἔβρει.

Χειροκροτοῦν οἱ φίλοι του
κι' ἐκείνος ὄλο βρέμεται,
ποῦ λές πῶς τώρα κρέμεται
τὸ πᾶν ἀπὸ τὰ χεῖλη του.

Πολιτικὸς μᾶς ἐποχῆς
μεγάλης καὶ κρίσιμου
ἐν μέσῳ τῆς λαχῆς
βροντοκοπᾷ καρσὶ μου.

Τὴν ἐντιζομαι κι' ἐγὼ
καὶ μ' ὄλους, Περικλή, ἠργῶ.
'στὸ βροντοκόπημά του.

Καὶ λὲν παπάδες ἐν βοῇ:
εὐλογημένον ἐς αἶ
ἄς εἶναι τ' ὄνομά του.

Εἶναι τρανὸν τὸ κόμμα του,
στάζει χολὴν τὸ στόμα του,
χολὴν καὶ τὸ κοντύλι του.

Λυσοσμανεὺν οἱ φίλοι: του
καὶ τὸν Δευτέρη τώρα
τὸν λένε καὶ Σκαρτσῶρα.

Ἦν δὲ Σκαρτσῶρας λήσταρχος οὐκ ἄλλος Βαραβᾶς
καὶ τὸνομά του τοῖς πιστοῖς ἐφαίδρυνε προδήλιως,
κι' εἶπα κ' ἐγὼ μονάχος μου: Δευτέρη τί τραβᾶς,
δὲν ἦθελα 'στὸν κόρφο σου νά μωμουνα μῆτε φύλλες.

Φ.—Τάδε κι' ὁ Γουναρῆς λαλεῖ μὲ τῶσιν σημασίαν:
ἂν τῆς Ἑλλάδος θέλετε τὴν ἀνεκταρτησίαν,
ἔμένα νά ψηφίσατε μὲ κάθε σας θυσίαν.

Ἄν θέλετε Κυβέρνησιν δουλοῦσαν ἀτρίτως
κι' εἰς ὄλ' ἀνεξαρτητίας,
ἂν θέλετε Κυβέρνησιν μὲ μυστικοὺς χαφιέδες,
ὅπου νά τρέμουνε γι' αὐτοὺς οἱ τῶν Ἑλλήνων παῖδες.

Ἄν θέλετε νά μὴν ἀργῆ
κάθε τεῦ κράτους νόμος,
ἂν θέλετε νά λειτουργῆ
ὁ τῆς μαγκούρας τρόμος.

Ἄν ὁ καθίνας σας ποθῆ
εὐθετερότητ' ἀληθῆ
στρατεύματος καὶ στόλου.

Ἄν θέλετε, μωρὰ παιδιὰ,
νά μὴ μωρῆτε τοιμουδιά
νά βγάξετε καθόλου.

Ἄν ἄσπρο θέλετε μαλλί
καὶ μεσοκόπου σφρίγος,
ὅπου Φραγκιὰ κι' Ἀνατολή
νά μᾶς κυττᾷ μὲ ρίγος.

Ἄν ἐνωμένα κόμματα
θέλετε νά χουνε ψωμί,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ στόματα
νά ανοίγουν μία πιθαμή.

Ἄν θέλετ' ἐνθουσιασμοὺς
πατριωτῶν παντοίων,
καὶ νέους λιθεβολισμοὺς
κατὰ τῶν ἐναντίων.

Ἄν κλέη θέλετε ξανὰ
κι' ἀδέσποτη νά κυβερνᾷ
τῶν φίλων ἢ μαγκούρα,
τῶν φίλων ἢ κουμπούρα.

Ἄν θέλετε ροὴν καλῶν
εἰς ἕνα κι' ἄλλον φίλο,
μὰ καὶ νά λύνωμε πολλῶν
τοὺς ἀφαλοὺς 'στὸ ἔθλο.

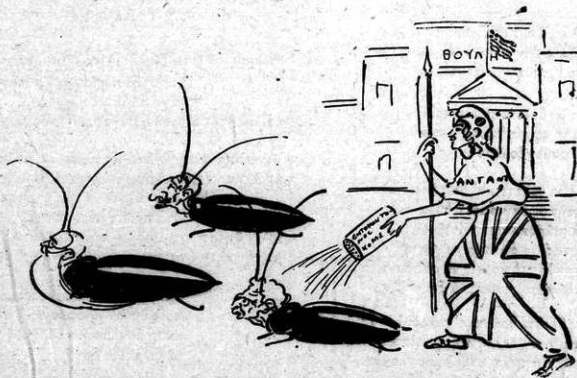
Ἄν θέλετε τριγύρω σας πλεθρῶν κομμάτιαν Λάμμαι,
κι' ἂν ὄντως θέλετε καὶ σεῖς
ἐξ εὐμκρείας περισσῆς
νά γίνετε οὐκ ἐμάρταις.

Ἄν θέλετε Κυβέρνησιν καὶ πάλιν γηραλέα
νά μαινεται καὶ νά λυσοῦσῃ,
καὶ 'στὴν φυγὴν σας νά φουῶ
φρονήματα πατριωτῶν ἐξέχως θαρραλέα.

Ἄν θέλετε συγκαλιονισμόν,
ἂν θέλετε κλυδωνισμόν
τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης.

Γεῦο κύριος ἀπέλυτος
καὶ γίνῃ κι' ὁ ἔξοδλυτος
ἐτηροκαμπίας πάσης.

Ἄν τῶν παθῶν μᾶς θέλετε νά πάθωμεν ταραχούς,
ἂν θέλετε νά τρίξωμε
τὰ δόντια, καὶ νά βρίζωμε
τοὺς βλάκας τοὺς Συμμάχους.

**Ἐντομοκτόνος κόνις ἀσφαλῆς
κατὰ τῶν καταστροφῶν τῆς Βουλῆς.**

Ἄν θέλετε ν' ἀνάβωμε καὶ νὰ παραφωρῶμεθα,
καὶ κάθε τόσο 'στὴν Ἀντάντ νὰ διαμαρτυρῶμεθα,
καὶ μῆτε μ' ἐμὰ νὰ παρῶ χωρὶς καὶ μίαν νόταν
νὰ στέλλεται σὰν πρῶτα.

Ἄν θέλετε φωτιᾶς χορὸν
κι' ἄλλων ἄνθρωπων ντὲ λά πατρί,
καὶ τὸ καφέλι σας γλαστρὶ
νὰ πίνουν δρυινοθεσέρ.

Ἄν θέλετε κι' ἔδω, παιδιὰ, πολεμικὸ καμίνι,
καὶ μῆτε μία γέφυρα 'στὸν τόπον τῆς νὰ μείνῃ,
ἄλλ' ἔλαις ν' ἀνατιναχθοῦν ἀπάνω 'στὸν ἀέρα
μὲ τοῦ κυρίου Στεφανῆ καὶ τῆν ἑδική μου χερά.

Κι' ἂν συμφορὰς δὲν θέλετε παράποτε μεγάλαις,
κι' ἂν διπλωμάτας θέλετε κι' ἄνευ τοῦ μονεῦλου,
κι' ἂν θέλετε νὰ κάνουμε κι' ἐπιστρατεύσεις ἄλλαις
γιὰ νὰ τῆς κατηχήσουμε κατὰ τοῦ Βενιζέλου.

Γ'.

Π.— Τάδε κι' ἄγω παραλαβὸν
γιὰ τῆς Πατρίδος τὸ καλὸ,
κι' ἔλοι φωνάζουν: ἀγονοῦς,
καὶ στρέφουν πρὸς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἄν τῶν Συμμάχων θέλετε νὰ καταβῶν ταῖστ' αἶμα,
μ' ἄλλαις δικαίαις μας νέαις,
κι' ἂν θέλετε νὰ πέρσωνα μονόχαις τῶν φωτιᾶν
κι' ἢ πυριταποθήμαις.

Κι' ἂν νέους ἀθλοῦς θέλετε κι' ἔμεις νὰ διαλαοῦμε
καὶ νέαις νόταις τῆς Ἀντάντ νὰ μὲς κατακυρῶσθω,
κι' ἐκείνους τοὺς κουτόφραγκοὺς νὰ τοὺς ἐπιταγῶμε
ὡς ἔτου τὰ καράβια τῶν 'στὸν Παιραιὰ ν' ἀράσων.

Κι' ἂν κι' ἄλλα θέλετε πολλὰ
νὰ οὐς σιλλέφω νὰ μελέα,
κι' ἄνευ μικρῆς μεταβολῆς
'στὸν παλαιὸν μας χάρτην

